

[Helge Madsen.]

tiens interesse i at bevare de monopoler og særinteresser, som retsforbundets program direkte går imod. Man ved, at vi fortsat er forpligtet på dette vort programs gennemførelse, og så må man overlade til os at føre vor politik på den måde, som vi mener kan føre frem mod målet.

Aksel Larsen: Jeg plejer jo ikke at gå i retsforbundets taleres fodspor, men jeg tror, jeg vil forsøge det denne gang, for så vidt som jeg vil bestræbe mig for ikke at forlænge debatten; jeg synes, den har været længe nok og givet indtryk af, at det er en tvungen debat, som vi nu engang skal have, og jeg kan i hvert fald slet ikke svinge mig op til den stemmestyrke og den tone, der er anvendt her i eftermiddag af det ærede medlem hr. Poul Møller.

Jeg tror, at det meste af eftermiddagens debat kunne have været sparet, og jeg kan måske samtidig sige, at jeg beklager, at hverken den højtærede stats- og udenrigsminister, der åbenbart taler for hele regeringen, eller partiernes ordførere har følt trang til virkelig at beskæftige sig med det, der dog er måske det allervæsentligste økonomiske problem for Danmark, nemlig spørgsmålet om vor udenrigshandels vilkår og mulighederne for at tiltvinge os bedre vilkår for vor udenrigshandel — det, jeg talte om i går. Nu kan de naturligvis have deres grunde til ikke at ville tale om det; det kan være, man mener, det er klogest ikke at tale for meget om det, medens man overvejer at skride til handling. Hvis det er tilfældet, skal jeg ikke erklære mig for utilfreds, men blot igen erindre om, hvad jeg har udtalt om denne sag.

Må jeg så sige til det ærede medlem hr. Helge Madsen, at jeg egentlig ikke forstår denne tale om, at det er galt, at der vedtages udgiftslove, uden at vi samtidig får nogle nye skattelove — for det må da have været meningen med hans bemærkninger både i går og i dag. Hans parti er jo regeringsparti; hvis det hylder det synspunkt, burde det have sørget for, at der kom forslag om sådanne nye skattelove; men det ville ganske vist have overrasket vælgerne en del, hvis de havde oplevet, at retsforbundet var initiativtager til skatter, eftersom

retsforbundet tidligere har været modstander af alle skatter.

Men når vi nu af den socialdemokratiske ordfører har fået at vide, at der er et overskud på statsfinanserne på 582 mill. kr., kan jeg ærlig talt ikke se, at der er nogen grund til at udskrive nye skatter, selv om det virkelig skulle være tilfældet, at der er vedtaget udgiftslove, der belaster staten med udgifter til et beløb af 125 mill. kr.; så er der jo penge tilovers endda.

Må jeg i det hele taget erindre om dette evindelige årlige overskud på statsbudgettet. Det er så stort, at der kunne blive til adskilligt flere sociale foranstaltninger end dem, man sætter i værk. Der kunne måske oven i købet blive til skattenedsættelse. I det hele taget vil jeg til dem, der er så bekymrede for statens finanser, sige, at det behøver de ikke at være; de kan anvende statens overskud på en fornuftig måde, de kan tænke på at spare på militærbudgettet, og de kan tænke på den på én gang triste og tankevækkende kendsgerning, at efter den sidste opgørelse, vi har modtaget fra nationalbanken, er statens reguleringskonto nu nede på 2 978 483 000 kr. Det er altså omkring 3 milliarder kr., og hvis jeg ikke husker meget fejl, var den i 1945 oppe på 8 milliarder kr. Det er tyskernes gæld til Danmark fra krigens tid, og den er betalt fortrinsvis af danske skatteydere. Hvis man ikke havde haft så travlt med at betale tyskernes gæld, havde statens finanser jo haft det endnu bedre, end de har det, og det får mig til at gentage, hvad jeg har sagt ved tidligere lejlighed, at jeg synes, regeringen skulle interessere sig for at få Tyskland til at betale noget af sin krigsgæld til Danmark.

Må jeg takke den højtærede stats- og udenrigsminister for hans udenrigspolitiske udtalelser i formiddags. Jeg havde en del bemærkninger til de udtalelser, han fremsatte i sin redegørelse i fredags; jeg fandt, at de på visse områder var inkonsekvente og ikke var fuldt så klare som f. eks. erklæringerne fra udenrigsministermødet i Stockholm. Efter det, den højtærede stats- og udenrigsminister har sagt her i formiddags, finder jeg, at der må eksistere enighed mellem hans synspunkter og de synspunkter, jeg har gjort mig til talsmand for, og jeg